

А.О. Борисова, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

А.О. Колесник, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

В.О. Архипова, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ДІЛОВА ГРА ЯК ОДИН ІЗ ШЛЯХІВ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ДІЛОВОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Ділова гра – це цілісний, багатоступеневий процес, під час якого можуть вирішуватися не тільки пізнавальні, але й виховні задачі, що стоять перед викладачем.

При застосуванні ділових ігор перед викладачем можуть стояти наступні задачі:

– розвивати у майбутніх фахівців творчу діяльність та ініціативу на основі сумісної колективної діяльності;

– стимулювати зацікавленість студентів до вивчення іноземних мов та їх прагнення до самовдосконалення.

Умовно ділові ігри можна поділити на три категорії: виробничі, дослідницькі, навчальні.

Ділові ігри є активним методом навчання, оскільки вони допомагають активізувати мислення і поведінку учасників, вчать студентів взаємодіяти між собою. Характерними для ділової гри є наступні функції: інформаційно-пізнавальна, організаційно-управлінська, емоційно-виховна та професійно-адаптаційна.

Ділову гру слід вибирати для реалізації наступних педагогічних функцій:

– формування у майбутніх фахівців уявлення про професійну діяльність в її динаміці;

– придбання як предметно-професійного, так і соціального досвіду, в тому числі прийняття індивідуальних і спільних рішень;

– розвиток професійного теоретичного і практичного мислення;

– формування пізнавальної мотивації, забезпечення умов появи професійної мотивації.

Існує низка ознак ділової гри, які характеризують її як активну форму навчання.

У разі необхідності керівник може призупинити гру і призначити обговорення конкретного її етапу. Успіх чи неуспіх гри оцінюється виключно за кінцевими результатами – по тому, наскільки ефективно, швидко і правильно учасники гри вирішують поставлені завдання засобами іноземної мови. У практиці складання ділової гри немає

загально визнаного підходу до її структури. Розробники виходять із свого експериментального досвіду і здорового глузду, конструюючи ту чи іншу гру.

Структура ділової гри впливає з теоретичних уявлень про неї як форми контекстного навчання, в якому учасники здійснюють професійну діяльність.

Імітаційна модель відображає обраний фрагмент реальної дійсності і отримує своє втілення в наступних структурних компонентах ділової гри: цілі, комплект ролей і функції гравців, сценарій, правила гри. Цілі ділової гри – найбільш складний і суперечливий компонент. Розрізняють педагогічні цілі, які полягають в формуванні предметної та соціальної компетентності, і ігрові цілі, які роблять навчальний процес ігровим за формою. Педагогічні цілі поділяються на дидактичні і виховні.

Дидактичні цілі:

– закріплення системи знань в області конструювання ділової гри;

– вироблення системних умінь з конструювання і методичного опису гри;

– обмін досвідом створення ділової гри;

– вдосконалення навичок прийняття колективних рішень;

– розвиток комунікативних умінь різного роду.

Виховні цілі:

– породження творчого мислення;

– вироблення установки на практичне використання;

– виховання індивідуального стилю поведінки в процесі взаємодії з людьми.

Ігрові цілі:

– розробка варіантів проекту ділової гри;

– демонстрація розробником прийомів створення ігрового контексту.

Система оцінювання у діловій грі є невід'ємним елементом імітаційно-ігрової моделі. Вона повинна, з одного боку, забезпечувати контроль якості прийнятих рішень з позицій норм і вимог професійної діяльності, а з іншого – сприяти розгортанню ігрового плану навчальної діяльності. Система оцінювання забезпечує формування ігрової, пізнавальної та професійної мотивації учасників ділової гри.

Таким чином, ділова гра формує у студентів професійно важливі уміння і навички, активізує творчі особливості особистості і здатна виступити засобом підготовки не окремих фахівців, а колективів або груп.